

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπί τη ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων

Ι Α Κ Ω Β Ο Σ

ἐλέω καί χάριτι Θεοῦ

Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως
Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου

Πρός
τόν Ἱερόν Κλήρον
τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καί τόν εὐλογημένον λαόν τῆς Ἐπαρχίας μας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Ἡ Σάρκωσις τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ Πατρός εἶναι τό Μέγα μυστήριον τῆς πίστεως μας. Ἀποτελεῖ τό κορυφαῖο γεγονός τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι τό Δεύτερον Πρόσωπον τῆς Ἀγίας, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρός σαρκώνεται διά " τῶν αἱμάτων " τῆς Θεοτόκου καί εἰσέρχεται στό γίγνεσθαι, γιά νά μεταμορφώσῃ τόν ἄνθρωπον, πού μετά τήν πτώση του καί τήν ἀπομάκρυνσή του ἀπό τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ παραμορφώθηκε. Ἐχασε τό στόχον του καί τόν προσανατολισμό του. Πίστεψε ὅτι μπορεῖ νά σωθεῖ καί νά προχωρήσῃ μόνος του.

Χωρίς Θεό. Χωρίς ἀγάπην. Χωρίς ἐλπίδα. Χωρίς οὐράνια πυξίδα καί εὐλογία. Θεώρησε ὅτι μέ τίς δικές του δυνάμεις καί μόνο – κατά τήν πειρασμική καί ψεύτικην πρότασιν τοῦ διαβόλου- καί ἀποξενωμένος ἀπό τή Θεῖαν Χάριν θά ἐκπλήρωνε τόν ὑψιστό σκοπόν τῆς δημιουργίας του, πού εἶναι ἡ κατά χάριν ἔνωση μέ τό Δημιουργόν Του Ἅγιον Θεόν. Ἀπατήθηκε, ὅμως, οἰκτρῶς. Ταλαιπωρήθηκε φοβερά, ζώντας τήν ἀδυναμία του πλέον νά ξεπεράσῃ τό θάνατον. Χάθηκε στούς δαιδαλώδεις καί ἀδιέξοδους διαδρόμους τῆς ἱστορίας. Ἡ ἁμαρτία τόν καθήλωσε στή γῆ καί τόν ἔκαμε ἀκόμην πῶς πολὺ χοϊκόν. Τόν τύφλωσε καί τόν σκότισε ψυχικά.

Εὐφραίνόμεθα, ἐπομένως, γιὰτί ὁ Τεχθεῖς ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦς Χριστός καί ἐρχόμενος " ἐν χώρῳ καί σκιά θανάτου " ,

φώτισε τόν κόσμο μέ τό ἀπολυτρωτικό Του ἔργο. Χαιρόμεθα, γιατί ὁ Πλάστης καί Πατέρας μας δέν μᾶς ἐγκατέλειψε στά βαθιά σκοτάδια τῆς πλάνης καί τῆς ἀγνωσίας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ . Πανηγυρίζουμε, γιατί ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ " ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως ". Μπορεῖ μέν νά ἔχουμε τῆς φῶς τῆς ἡμέρας , δημιούργημα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ὅπως καί ὅλη ἡ κτίση καί ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτή , ὑπάρχει, ὡστόσο, καί ἕνα ἄλλο Φῶς. Περισσότερο ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο ἀπό τό ἡλιακό.

Αὐτό εἶναι τό Ἄκτιστο καί Ἀδημιούργητο, τό Αἰώνιο καί Ἀτελεύτητο. Τό Μοναδικό καί Ἀνεπάληπτο. Εἶναι ἡ Ἰδια ἡ Ἁγία Τριάδα, γιατί " Φῶς ὁ Πατήρ, Φῶς ὁ Λόγος, Φῶς καί τό Ἅγιο Πνεῦμα ". Εἶναι ὁ Ἰδιος ὁ ἀνακλιθεῖς ἐν φάτνῃ Ἰησοῦς Χριστός " Φῶς ἐκ Φωτός, Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ....." καί ὁ Ὅποιος εἶπε γιά τόν ἑαυτό Του " Ἐγώ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος πού μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περιπατήσει στό σκοτάδι, ἀλλά θά ἔχει τό φῶς τῆς ζωῆς " (Ἰω. 8, 12).

Πλασμένος ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά κάτι πολύ ὑψηλό, πολύ μεγάλο, πολύ φωτεινό καί πολύ λαμπερό, ὅπως εἶναι ἡ ἀγιασμός, ἡ θέωση καί ἡ σωτηρία , εἶναι πολύ φυσικό νά μήν ἱκανοποιεῖται στή ζωή του, ὅταν ἐπιμένει νά μή θέλει νά δεῖ ἐκεῖνο τό Φῶς, πού θά τόν ὀδηγήσει ταπεινό προσκυνητή στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, ὅπως τό λαμπρό ἄστρο καθοδήγησε τούς τρεῖς Μάγους ἀπό τήν Ἀνατολή στή φάτνη τοῦ Χριστοῦ .

Τά φῶτα τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ, " κουλτούρα πτώσεως" κατά τόν Γέροντα Σωφρόνιο τοῦ Ἑσσεξ, τά φῶτα τοῦ πνεύματος τῆς ὑπερκατανάλωσης καί τῆς χλιδῆς, τῆς λάμψης τῶν χρημάτων καί τῆς ἡδονῆς , ἀλλά καί τά φῶτα τῆς δημοσιότητας καί τῆς μάταιας δόξας καί τῆς κάθε ιδεολογίας ἀντί νά φωτίζουν τελικά τόν ἄνθρωπο τόν σκοτίζουν . Ἀντί νά τόν θερμαίνουν τόν παγώνουν. Ἀντί νά τόν ἡρεμοῦν τόν ταράζουν. Ἀντί νά τόν ὀδηγοῦν σέ χαρά τόν βυθίζουν σέ θλίψη, κατάθλιψη καί ἀπελπίσια, σ' αὐτές τίς ἀσθένειες τῆς ἐποχῆς μας. Γι' αὐτό τόσο εὔστοχα ὁ ποιητής μᾶς ἀναφέρει : " Πήγαμε στή Βαβυλώνα, στό Θιβέτ, στήν Καρχηδόνα, στήν Αἰγύπτου τίς ἐρμιές, ἀνεβήκαμε κι αὐτές τοῦ Ὀλύμπου τίς κορφές. Τίποτα, νεκρές ἐλπίδες ! Ἦταν φῶτα...χίλια φῶτα, μά δέν ἦταν τό Φῶς " .

Τό Φῶς τοῦ " ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ " . Τό Φῶς τοῦ Ἑσπαργανωμένου Θείου Βρέφους τῆς Βηθλεέμ πού ἦταν, εἶναι καί θά εἶναι τό μόνο ἰκανό νά φωτίσει τό νοῦ καί τήν

ψυχή του ανθρώπου, ικανοποιώντας τις βαθύτερες πνευματικές του ανάγκες και οδηγώντας τον σε επίγνωση της θείας καταγωγής του και του θείου προορισμού του." "Όταν βρείς τον Χριστό, σου αρκεί, δέν θέλεις τίποτ' άλλο, ήσυχάζεις. Γίνεσαι άλλος άνθρωπος. Ζείς παντού, όπου υπάρχει ο Χριστός. Ζείς στα άστρα, στο άπειρο, στον ουρανό με τους αγγέλους, με τους αγίους, στη γη με τους ανθρώπους, με τα φυτά, με τα ζώα, με όλους, με όλα. Όπου υπάρχει ή αγάπη στο Χριστό, εξαφανίζεται ή μοναξιά. Είσαι ειρηνικός, χαρούμενος, γεμάτος. Ούτε μελαγχολία, ούτε αρρώστια, ούτε πίεση, ούτε άγχος, ούτε κατήφεια, ούτε κόλαση", μάς λέγει ο άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλιβίτης.

Φως, λοιπόν, είναι ο Χριστός μας, ή Εκκλησία μας, τά Άγια Μυστήρια, τό Εύαγγέλιό Του, οι έντολές Του. Φως ή Θεία Εύχαριστία, ή Πηγή της αγιότητας, πού κάθε φορά πού και έμεις μεταλαμβάνοντας μέ " φόβου Θεού", καθαρή έξομολόγηση και μετάνοια, φωτιζόμεθα και αγιαζόμεθα. Φως τά θαύματά Του, ο Σταυρός Του και ή Ανάστασή Του. Φως οί άγιοι μας, οί φωτισθέντες από τό Άγιο Πνεύμα. Όλα λουσιμένα μέσα στό " ίλαρό " Φως της δόξης του Νηπιάσαντος Χριστού.

Άγαπητοί μου πατέρες και άδελφοί,

Καθώς αυτές τις ήμέρες τά πολλά φώτα και ο στολισμός έχουν την τιμητική τους, άς θυμηθούμε τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, ο όποιος έλεγε: " Κύριε, φώτισόν μου τό σκοτός", για να βλέπουμε καλά να πάθη μας και να δουλεύουμε στην άρετή. Για να αυξάνεται ή πίστη μας. Για να έχουμε αγάπη ανιδιοτελή και θυσιαστική προς όλους και για να συγχωρούμε, να έλεούμε και να ταπειωνόμεθα, έχοντας έλπίδα αιώνιου ζωής και μακαριότητας.

Χρόνια πολλά και εύλογημένα.

Διάπυρος προς τον Ένανθρωπήσαντα Θεόν
εύχέτης όλων σας

Θ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ιακώβος

+ Ο Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ